

μπανάνα

μπανάνα, η, ουσ. [<πορτογαλ. banana, από αφρικανικές γλώσσες], η μπανάνα· ο μεγάλος πούτσος, το μεγάλο πέος: «αφού κουνούσε την ουρά της, της έδωσε κι αυτός να φάει την μπανάνα του»·

- *πάρε την μπανάνα και στο κλαδί σου*, (ειρωνικά στη νεοαργκό) ξεκουμπίσου, φεύγα, άφησέ με στην ησυχία μου: «τώρα που ήρθες είμαι πολύ απασχολημένος, γι' αυτό πάρε την μπανάνα και στο κλαδί σου». Από την εικόνα της μαϊμούς, που μόλις της δώσει κάποιος μια μπανάνα, σκαρφαλώνει στα κλαδιά του δέντρου για να τη φάει με την ησυχία της.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας